

Ex kapitola 8.

[1] Hospodin dále řekl Mojžíšovi: "Vyzvi Árona: 'Vztáhni ruku se svou holí nad průplavy, nad říční ramena i nad jezera a vyved' na egyptskou zemi žáby.'" [2] Áron vztáhl ruku nad egyptské vody a žáby vylézaly, až pokryly egyptskou zemi. [3] Ale totéž učinili věštcí svými kejklemi a i oni vyvedli na egyptskou zemi žáby. [4] Tu povolal farao Mojžíše a Árona a řekl: "Proste Hospodina, aby mě i můj lid zbavil žab. Pak propustím lid, aby obětoval Hospodinu." [5] Mojžíš faraónovi odpověděl: "Rač mi sdělit, kdy mám prosit za tebe, za tvé služebníky a za tvůj lid, aby Hospodin vyhladil žáby u tebe i v tvých domech. Zůstanou jenom v Nilu." [6] Farao odpověděl: "Zítřa." Mojžíš řekl: "Ať je podle tvého slova, abys poznal, že nikdo není jako Hospodin, náš Bůh. [7] Žáby se stáhnou od tebe i z tvých domů, od tvých služebníků a od tvého lidu. Zůstanou jen v Nilu." [8] Nato odešel Mojžíš s Áronem od faraóna a Mojžíš úpěnlivě volal k Hospodinu kvůli žábám, kterými faraóna postihl. [9] Hospodin učinil podle Mojžíšovy prosby a žáby v domech, ve dvorcích i na polích pošly. [10] Shrabali je na hromady a kupy a zápach z nich naplnil zemi. [11] Když však farao viděl, že nastala úleva, zůstal v srdci neoblomný a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. [12] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vyzvi Árona: 'Vztáhni svou hůl a udeř do prachu na zemi! Stanou se z něho po celé egyptské zemi komáři.'" [13] I učinili tak. Áron vztáhl ruku s holí a udeřil do prachu na zemi a na lidech i na dobytku se objevili komáři. Po celé egyptské zemi se ze všeho prachu země stali komáři. [14] Když totéž chtěli učinit věštcí svými kejklemi, totiž vyvést komáry, nemohli. A komáři byli na lidech i na dobytku. [15] Věštcí tedy řekli faraónovi: "Je to prst Boží." Srdce faraónovo se však zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. [16] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Za časného jitra se postav před faraóna, až vyjde k vodě. Řekneš mu: Toto praví Hospodin: Propust' můj lid, aby mi sloužil! [17] Jestliže můj lid nepropustíš, pošlu na tebe, na tvé služebníky, na tvůj lid i na tvé domy mouchy. Domy Egyptanů budou plné much, i ta půda, na které žijí. [18] Ale zemi Gošen, kde se zdržuje můj lid, v onen den podivuhodně odliším. Tam mouchy nebudou, abys poznal, že já jsem Hospodin i uprostřed této země. [19] Učiním rozdíl mezi lidem svým a lidem tvým. Toto znamení se stane zítra." [20] A Hospodin tak učinil. Dotěrné mouchy vnikly do domu faraónova, do domu jeho služebníků a na celou egyptskou zemi. Země byla těmi mouchami zamořena. [21] Tu povolal farao Mojžíše a Árona a řekl: "Nuže, přineste oběť svému Bohu zde v zemi." [22] Mojžíš odpověděl: "Nebylo by správné, abychom to učinili. To, co máme obětovat Hospodinu, svému Bohu, je Egyptanům ohavností. Copak by nás neukamenovali, kdybychom před nimi obětovali, co je jim ohavností? [23] Odejme do pouště na vzdálenost tří dnů cesty a tam budeme obětovat Hospodinu, svému Bohu, jak nám nařídil." [24] Farao řekl: "Propustím vás tedy, abyste obětovali Hospodinu svému Bohu, na poušti. Jenom neodcházejte příliš daleko. Proste za mne." [25] Mojžíš odpověděl: "Až od tebe odejdu, budu prosit Hospodina a zítra odletí mouchy od faraóna, od jeho služebníků, od jeho služebníků i od jeho lidu. Jen ať nás opět farao neobelstí, že by nechtěl propustit lid, aby obětoval Hospodinu." [26] Pak Mojžíš od faraóna odešel a prosil Hospodina. [27] A Hospodin učinil, jak Mojžíš řekl. Mouchy odletěly od faraóna, od jeho služebníků i od jeho lidu. Ani jediná nezůstala. [28] Ale farao zůstal v srdci neoblomný i tentokrát a lid nepropustil.